

REŠETO

POLITIČKO-ŠALJIVI LIST

Ozbiljne vijesti.

ZAKON O DOBROVOLJCIMA.

1. Ko je dobrovoljac.

Prenosimo iz Dalmatinskog Glasnika br. 34. od 6. maja 1922. Kao dobrovoljac u smislu ovoga zakona smatra se svaki državljanin Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca koji je kao redov ili podoficir dobrovoljno stupio u srpsku vojsku i to zaključno do 18. novembra 1918. god., u njoj ostao do demobilizacije ili iz nje bio otpušten redovnim putem kao nesposoban.

Pored imenovanih kategorija dobrovoljaca mogu se, rešenjem Ministra Vojnog i Mornarice, a po odobrenju Ministarskog Saveta, priznati za dobrovoljce i druga lica za koja bude utvrđeno, da su svojim radom i požrtvovanjem pomogli ostvarenju narodnog oslobodjenja i ujedinjenja načinom istim ili sličnim onome, predviđenom u prethodnom stavu.

Dobrovoljcima zanatlijama i trgovcima obezbediće se izvestan besamatni zajam s dugim rokom radi obnavljanja njihovih radnji a iz kredita Ministarstva za Socijalnu Politiku i Ministarstva Trgovine i Industrije. Uz to će im se izlaziti na susret u nabavljanju potrebnih lokala, a zanatlijama nužnih sirovina.

U kategoriju dobrovoljaca spada i svjetski trkač i novinar Ante Ružić Bačo iz Splita jer je i on bio za vrijeme pok. Austrije interniran 8 mjeseci u Maribor (Marburg) i izazvao bunu u Mostaru kao revolucionarac on, Bočina Ante i Marin Carić pošt. čin. a sada kr. savj. u Zagrebu. Sva ova lica prama gori rečenom zakonu koji su za vrijeme rata i prije svojim radom doprinijeli

ostvarenju narodnog oslobodjenja i ujedinjenja spadaju u kategoriju dobrovoljaca. Dobrovoljci su građani ma gdje se nalazili u koji god grad ili selo Kraljevine SHS.

Prepisao Ante Ružić Bačo kao svjetski trkač i novinar.

Odgovor „Novom Dobu“.

„Novo Doba“ od subote 13. maja br. 109. u gradskoj kronici pod naslovom „Starci iz uboškog doma“ napada strašno sirotinja starce uboškog doma da su ti starci imali burnu prošlost, ja kažem da pisac onog članka u „Novo Doba“ laže, jer je tu bilo i poštenu ljude koji su radili dok god su mogli i to težak posao a poznato mi je da su jednom umrli pet velikih sinova. Ne ćemo ovdje pisati sve potanko jer nam prostor ne dozvoljava, ali su sami starci se tužili više puta da im je slaba menjaža a osobito na Božić. Ako su ti starci isprosili par stotina kruna u dvije svečanosti to na gradjane nije ništa djelovalo a pomogli su njima bolje nego da su dali crkvi, a što vridi jesti a ne piti čašu vina, pa da je pisac onog članka i vidio jednog u pripitom stanju, moja gospodo to je znak da je slabo jeo, a da starci imaju svega u uboški dom, samo vina ne?

Može li se da živi bez vina, može i nemože? Pa Isukrst je kazao da se nemože živjeti o kruvu i vodi i on sam blagosovio i pretvorio vodu u vino. Bilo bi bolje auktoru onoga članka u „Novo Doba“ da on što drugo piše u. pr. kako se po noći u naš velegrad troše botilje šampanje

vugave po raznim kafanama i kabaretima a ne da kritikuje sirotinju koja nema da od kud popije čašu vina. Neka se starcima dađe barem čaša vina dnevno pak onda ne će ići prositi.

Ante Ružić novinar i svjetski trkač.

Pojedini broj „Rešeta“ stoji 2 Dinara po samoodredjenju Baće.

Marija Terezija.

Kad je ono pokojna Marija Terezija vladala u Austriji, imala je sijaset učitelja svijuh jezika, a tako i glasovitog Metastazija za talijansku pouku.

Jednog si je dana zaželila ići u polje, da vidi onu veliku oželandu sa mrežama i rečamima svake sorte.

Rečeno, odredjeno i utanačen dan jednog lijepog septembarskog dana. U njenom parku bila ti je spravljena velika mreža, a ona se dovezla sa kočijama šestoprežnim.

Uz njezin bek sjedio je i glasoviti učitelj Metastasio, koji je dirigirao sa tom oželandom.

Kad su kočije s kraljicom stigle blizu rečama, apravitelj oželande pusti sve tiće iz mreže i ove prhnu te odletu na sve strane.

Vidiv Marija Terezija to neočekivano iznenadjenje, upitaće Metastazija:

„E che ne dice Maestro di questa fuga d'uccelli?“

A on ti joj odgovori da maestro: Maestà! All'aparir dei visi così belli. U znak 250 god. njezine smrti.

Vijesti iz Šibenika.

Al inesplicable signorina Marija B.
Šibenik:

Un giorno un Tenentino
Da una cocottes andò.
Invece di un »salottino«
Un »salotton« trovò!

Lei disse: »avanti, avanti!«
Ma lui senza sgomento
le disse: Un'altra volta
verrò col regimento!!...
e quando sarò.

Šibenik pliva u vodi.

Jučer sam bio popiti politre vina u neku gostionu po mom starom običaju. Kako meni škodi cilo vino, pitao sam malo vode, te sam čekao jedan sat dok mi donesu kapljicu vode, međutim upitam ga pošto voda u Šibeniku, kad je neštasića, a gostioničar mi odgovori jedna litra Dinara 6, a na to će Bačo, kako kad je litra vina Dinara 3.

Iman na prodaju 3 mačke, magarca, kočetu, armerum i kantunal. Prodajem zbog njih za bolju budućnost. Idemo tamo gdje ima više oficira jer tamo ima malo.

Progon šupljača iz Šibenika.

Po naređenju preč. gosp. Ante Ružića-Baće, bivšeg narodnog poslanika u Reichstagu, počela je občina Šibenika juriš na šupljače, te ih nemilice goni u nepovrat. Evala ideji g. Baće zastupniku poderanih gaća.

Novootvorena Narodna Kavana na Poljani Kralja Petra Karađorđevića I. preporuča se cij. općinstvu za što bolji posjet.

Vlasnici Braća Frleta.

Ne boji se konkurencije ni od Splitske Narodne Kavane za luksuz i ljetnu sezonu.

Ča kome fali u Šibeniku.

Dvima rapnicama Marica i Frani ljubav Amerikanaca i stat na prozoru.

L. Guberini. Ljubav male Slavke i po treći put košaricu.

Gulin gosp. Jušić K. da mu nije uspjelo u Zagreb molim drugi put ako pokuša, čestitam unapried.

Gosp. Grubišić N. trebalo bi izvaditi onaj štap od metle što je progutnuo da ne ide onako preveć uspravno.

Lučev M. fokstrot i tango sa S. ali bi trebalo da popravi govor da ne čini klj. klj. klj. jadni student koji, ko, ka.

Biskupović Lj. ljubav K. i poljubci u Perivoju.

Marenzi V. šetanje ispod prozora kraj sv. Jakova.

Addio cari, cocoli, belli piccoli servazi.

Gosp. Minko povisak plate da može lanjske toalete mijenjat.

Tini mir sa prijom Minkom da mogu nastavit svoje gite autima i motorima.

Veri svi kavalieri u njezino društvo, jer u društvu drugih signori se gnjavu.

Gosp. Grazieli M. nova ljubav jer staroj dva zrna soli.

Nori F. još jedan patakun da rozlati i treći zub.

Pini V. Splitski sumporni bagni da jon se malo noge zdricaju.

Modnom Salonu D. modelim ča ih sama gazdarica pravi povisak cijena.

Vijesti iz Sinja.

Povratio sam se sa dalekog putovanja i nastavljam:

Povjest Sinja.

Poslije negol je fratar blagosovio i Kata se izplakala podjoše deputacije, da svaka sa svoje strane otvore karocu. Kada su ju otvorili zadahnu ih kužan smrad, krepana mačka leži na jastucima, izkesila zube, da se je svak bojao blizu.

Jedva što izbacije lješinu načelnik i načelnik-kovica sjedaju, a najviše mjesto daju fratra, prama tadašnjem shvaćanju, što je na višem, to je na časnijem mjestu — tamo gdje kočijaš sjedi. Uputi se povorka. Gunčara sva okićena izpred karoce pleše, Marko Šalakura pjeva prigodnu pjesmu, Gamud i Murda drže počasnu stražu, a Munjara Mlinarova vodi povorku dama.

Poslije se je doznalo, da je krepanu mačku stavio u karocu Pupica iz Splita, da se osveti Sinjanima, što je on u jednoj krčmi bio počašćen sa pečenom mačkom mjesto zecom i što su ga Sinjani izpratili iz Sinja sa maukanjem. On ne more ni poviriti u Sinj, a da za sobom ne čuje stotinu mauuu!

Ali je karoce bila vječni kamen smutnje. Do tada mirni i pitomi Sinj postade razbojište. Užasno se posvadiše fratri sa načelnikom, što je fratra stavio u kočijašku šerpu, a on sa ženom sjeo u kočiju. Izgledalo je, da povorka vodi krnjevala i da je fratar Bako. Od tada su fratri kleli i klali se sa načelnikom, od tuda im i ime, njima i njihovim pristašama, kleli — klali. Sad opet dolazi, ko i kod demokrata, grčki jezik, da dađe drugi smisao historičkim sinjskim riečima i prozvaše se klerikali t. j. stranka, koja hoće, da svećenstvo bude načelnik, sudac, poglavar namjestnik i sve druge državne časti, a mi ostali, da budemo soldati, žandari i finance, da branimo državu, hvatamo zločince i švercere, da nas fratri blagosivlju

da sjedimo pred fratarska i načelnikova vrata i ko pseta, da čekamo kad će se i hoćeli li se i nas sjetiti sa komadićem hljeba, da bace na nas kakve poderine, da se ne vidi naše golo meso.

Importirane biljke rese gospodske perivoje, ali ih prvi mraz, uništi. Importirani demokratizam i klerikalizam ko sve sekte neće u Sinju biti dugog vieka. Neka se fratri i trbušasti načelnik kunu i kolju medju sobom koliko hoće mi Sinjani, ko sinovi jednog otca, živimo u ljubavi, a ne budimo Gunčare i Munjare, Gamudi i Šalakure, da pratimo te krnjevale. (Sliedi)

Vijesti iz Splita.

SPLIČANI! Atentat na Split. Ovdje postoji udruženje Sveopća Zagorska Zajednica koja će sa svoji 5000 članova stupiti u izbore za zagorca Trtalju. Spličani čuvajte se ove zaraze, pokrenite

pitanje neka zagoreci idu u zagoru a ostave na miru naš Split uz geslo Split Spličanima.

Na stanbenom uredu. Doša je bikar Tandjur i pripovidija je ovo: Nazad jednu godinu doša me je stari kurat Don M. molit da mu cedin jednu oli dvi kamare za jednoga prijateja iz Ervaske. Nisan mu inoga s manjega i da san mu. Posli nekoliko dan dojde niki Br. sa 3 dice i ženon. Žena mu je lipa ka rusula, a ča je triba govorit. Svaki dan je stari kurat iz prva dolazija je vidit. Moji sinovi i oni su počeli okolo nje se motat i eto neću daje da govorin jer san obozna da nije ona vinčana, nego mantenjuta, pak pitan da iz kuće jih se oda-leči jer sinovi mi puno harču.

Opaska uredništva. Kako se vidi ova zenica Isusova uvik se zauzimje za sirote. Bog mu po sto puti platija i da Bog da ga učini Arcibiskupom ča on od uvik to i želi.

Pišu nam iz Zadra. Imali smo jednom ovdje el Zorzi dele sere, pak se radujemo Splitu da i tamo opstoji Jure Planus protetur sluškinja.

Okulista.

Novi deputat koji će braniti interese zemljoradnika. Vidili smo dotura Jurja Planusa sotobracu Bepom Zelića. On u svojoj glavi misli, jer svaki dan dobije 8—10 ijad krun i di se u Splitu najija i obuka, da je on već deputat, ma jema moj Jure i drugi čarlateni boji od tebe, ali nebi se ničemu začudija jer Split je uvik bija logo della kukanja i di se može ne plaćat fit po 8—10 miseci. Gledali smo toga Planusa prid kafetarijom e pak za stimat ga koji je dosta je vidit kako ji biskotine — baš finčukasto. Montun.

Napadaj na kolegu. — Na dan sv. Duje na pijacu o šinjori prid kafanom Trokoli bio je napadnut moj kolega Petar Šabić urednik „Goluba“ od gosp. Noe ? sa riječima p... leti. A gosp. gori rečeni nije bio uzrujan već mu je bacio cigaretu (kao dvoboj) a gospodiu Noe mu je bacio jedan dinar kao siromahu evoti propalice pa živi. Sjedne strane su se čuli poklici doli Golub a zdruge strane t. j. dimokratske, stranjke Živio Golub! Živio P. S.

Bio sin u vojsci, vrativši se kući upitao ga otac znaćeš sinko ti i tudeški, sin kako da nebi znao bio sam u indiji, africi itd. Otac jesi li vidio ovaca, kako da nisam. Otac kako se zove ovca? Sin blekeke. Otac uzdahnu i reče e moj sinko blekeke si otiša blekeke si se povratio.

Otac znaš li tulijanski. Sin znam. Kako se zove krava, vaca. Otac kako se zove tele. Sin zamišljeno stao kad najednom udari se po čelu i reče kad je krava — vaka onda je tele vakić.

Preporuča se sinjorini bez uvrede ča izdaje biljete na štaciun da se malo oštrije vlada oli da gre u pensiun jer sa takovim činovnicima slabo i naopako što dovodi u nezadovoljstvo pučanstvo Splita.

Pomozite Marjan.

Pomozite Baču.

Tko daje, dvostruko daje.

Odgovorni urednik: **JOVO PUPOVAC.**

Glavni saradnik: **ANTE RUŽIĆ-BAČO.**

Redakcija usred Gheta broj 4. — Split.

Tisak: PUČKA TISKARA — ŠIBENIK.